

Der bør heller ikke være tvungen Udbyttedeling for Leverandører til det Offentlige, men saadanne Virksomheder, i hvilke Arbejderen er gjort interesseret i Produktionens Resultater, bør have en Fortrinsstilling i disse Leverancer.

4. *Sammenslutningen af Arbejdsgiverforeninger (Union de syndicats professionnels patronaux).*

Sammenslutningen er Modstander saavel af obligatorisk Udbyttedeling som af en lovmæssig Regulering af frivillig Udbyttedeling. Obligatorisk Udbyttedeling er uigennemførlig, fordi det er umuligt i en Lov at fastsætte, hvorledes Udbyttet skal opgøres. Dette varierer fra Industri til Industri, fra Virksomhed til Virksomhed og kan indenfor samme Virksomhed endda variere fra Aar til Aar.

En saadan Udbyttedeling vilde endvidere støde paa den Vanskelighed, at den vilde give meget forskellige Resultater indenfor de forskellige Virksomheder, alt eftersom Arbejdslønnen udgjorde en større eller mindre Del af Virksomhedens Udgifter. Arbejderne vilde opnaa størst Udbytte i de Virksomheder, hvor Arbejdets Indsats var den mindste, og omvendt, medens Resultatet burde være det modsatte.

Endelig vilde der ikke kunne gives Arbejdere og Funktionærer nogen Kontrolret.

Sammenslutningen er ogsaa Modstander af, at Virksomheder med Udbyttedeling skulde have nogen Fortrinsstilling i Leverancer til det Offentlige.

Sammenslutningen kunde derimod tænke sig, at man interesserede Arbejderne og Funktionærerne i Resultatet af deres Arbejde, i en forøget Produktion eller et forhøjet Salg; men Virksomhederne maa selv have Adgang til at bestemme, paa hvilken Maade dette skulde ske. Et saadant System vil bedre end Udbyttedelingen gøre Arbejderen og Funktionæren interesseret i sit Arbejde og vilde gøre ham uafhængig af, om Virksomhedens Slutresultat blev negativt.

5. *Centralforeningen af Landbrugsforeninger. (Union central des syndicats agricoles).*

Foreningen ønsker, at Landbruget i hvert Fald holdes udenfor enhver reglementeret Udbyttedeling, obligatorisk eller fakultativ.

De Resultater, som man vil opnaa gennem Udbyttedeling: at nærme Arbejdsgiver og Arbejder til hinanden og at interessere Arbejderen mere direkte i Resultaterne af hans Arbejde, foreligger enten allerede indenfor Landbruget eller kan ikke naas gennem Udbyttedeling.

Hvad det første angaar, er Forholdene helt forskellige for Industri og Landbrug. I dette sidste kender Arbejdsgiver og Arbejder hinanden, de udfører tildels det samme Arbejde, deres hele Leveniveau er i alt væsentligt det samme. Kun for større Landbrug, der er industrialiseret, kan der tænkes Undtagelser, men disse udgør højst 4 pCt. af Landbrugsvirksomhederne i Frankrig.

Med Hensyn til det andet Resultat kunde man vel hævde, at særlige Foranstaltninger er paakrævet netop indenfor Landbruget, hvor Arbejderen i højere Grad end indenfor Industrien arbejder mere selvstændigt, uden Kontrol. Men Udbyttedelingen er her ikke det rette Middel, man kan paa anden og bedre Maade gøre Arbejderen interesseret i Arbejdsresultatet.

Dertil kommer, at Udbyttets Opgørelse indenfor Landbruget volder ganske særlige Vanskeligheder, bl. a. fordi Arbejdsgiverens eget Arbejde betyder saa meget og ogsaa maatte tages i Betragtning. Opgørelsen kunde kun ske ved Hjælp af et meget kompliceret Regnskab, som Landbrugerne ikke er i Stand til at opstille. Paa Grund af Produktionens Uregelmæssighed maatte Udbyttet dernæst ikke beregnes alene paa Grundlag af et enkelt Aars Resultat.